

Poučno in prijetno

Vsak na svoj konec Slovenije so jo mah-nili veterani in članice PGD Škofljica. Starejši gasilci so obiskali Muzej Lojzeta Slaka in Toneta Pavčka v Mirni Peči, gasilke pa so se podale na Primorsko.

Znamenita Dolenjca, tudi prijatelja, sta nam zapustila bogato dediščino v notah in besedah. Muzej vsako leto obišče nekaj tisoč ljudi, med njimi veliko tujcev, neverjeten je tako podatek, da Čebelarja in V dolini tihi poznajo tudi Japonci in Mehičani. Naslednja postaja veteranov

je bil postanek pri trebanjskih gasilcih. Razkazali so jim svoje prostore in vozila. PGD Trebnje je enota IV. kategorije s sedmimi vozili. Imajo izjemno veliko članstvo; izobražene, tehnično podkovane operativne gasilce in gasilke, obilo pionirjev, mladincev in pripravnikov ter aktivne veterane. Po postanku za kosilo so se Škofljičani odpeljali v PGD Veliki Cirknik, naše pobrateno društvo. V tej hriboviti vasici je namreč svoj novi dom leta 1954 našla ročna gasilska brizgalna Ragin, ki je

bila do tedaj v izdatno pomoč škofljiškimi gasilcem. Še vedno delujoča in odlično ohranjena je vsako leta glavna zvezda tradicionalnih gasilskih iger. Čudovit dan se je tako zaključil z ljudmi, s katerimi smo sploh v zadnjih letih stkali močne vezi. V Velikem Cirkniku smo našli prijatelje in ker smo v Sloveniji bolj ali manj vsi v žlahti, tudi sorodnike.)

Pomnik miru in razgledni stolp Cerje na robu kraške planote pa je bil osrednji del izleta gasilk PGD Škofljica. Vožnja po pokrajini, ki so jo pred dvema leti požirali ognjeni zubli nas je še vedno navdajala z nelagodjem in nejevero. Izjemno smo lahko ponosni na slovenske gasilce, ki so uspeli ukrotiti katastrofalen požar, ki je trajal od 15. do 31. julija 2022. Z največjim požarom v zgodovini Slovenije se je spopadlo več kot 1500 gasilcev, zajel je dobrih 2000 hektarjev tako slovenskega kot italijanskega dela planote Kras. Iz razglednega vrha Cerje se vidi, da si narava le počasi liže rane, se obrašča in pokrajina zeleni. V sedemetažni trdnjavi so predstavljena različna obdobja slovenske zgodovine, poseben poudarek je na I. svetovni vojni in Soški fronti, ki je največji davek terjala ravno na ozemlju pomnika. Pretresljiva

in zanimiva razstava, ki od nas terja razmislek, čemu še vedno vojne in gorje... Pot nas je vodila naprej, v Hrvatino, kjer sta si gnezdece spletla bivša zelo aktivna člana PGD Škofljica, zakonca Žerjal. Vit je predsednik PGD Hrvatini, Tea je v društvu predsednica Komisije za članice. Poveljnik Sašo Birsa nam je razkazal gasilski

dom z najlepšim razgledom v Sloveniji, ta objame tako oljčnike kot sinje morje. Okrepčale smo se v prijetni vaški gostilni, zadovoljne, polne vtisov, smo se proti večeru vrnile domov. Hvala prevozništvu Steklačič za varno vožnjo (in šoferju za potrpežljivost v polnem avtobusu klepetavih žensk), Kovinarstvu Brglez za malico

in karte za Cerje, društvu za sponzorstvo vožnje in kosila. Težko bi dan začele brez Uršine prve pomoči (kavice in roglički) in izpeljale brez šefice Mojce, ki se je izkazala za vrhunsko organizatorko.

*Karmen Fabjan
foto: arhiv PGD Škofljica*

